

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.088/2024/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

felperes1

(cím1)

A felperes jogi képviselője:

dr. Molnár Angelika ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Nemzeti- Adó és Vámhivatal

(cím3)

Az alperes jogi képviselője:

dr. Darai Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott végzés elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Debreceni Törvényszék 2024. január 16.

napján kelt 2.K.702.446/2023/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Miskolci Törvényszék törvényszéki végrehajtója 2015. november 27. napján a Magyar Állam (Nemzetgazdasági Minisztérium) mint végrehajtást kérő kérelmére, végrehajtási lap kiállításával elrendelte a végrehajtást a felperessel szemben a polgári bíróság jogerős marasztaló határozata alapján. A törvényszéki végrehajtó 2016. május 12. napján arról tájékoztatta a végrehajtást kérőt, hogy a végrehajtási eljárás szünetel. A végrehajtást kérő 2020. május 13. napján előterjesztett beadványában bejelentette, hogy személyében jogutódlás következett be, egyúttal kérte a végrehajtási eljárás folytatását. A Miskolci Törvényszék 2020. július 8. napján tájékoztatta a végrehajtást kérőt, hogy az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 131/A. § (3) bekezdése alapján az ügyviteli befejezéssel érintett törvényszéki végrehajtási ügyek 2020. december 31. napjáig átadásra kerülnek az állami adó- és vámhatóság részére, valamint hogy a továbbiakban kizárólag az adóhatóság jogosult végrehajtási cselekményeket tenni az ügyben. A Miskolci Törvényszék a végrehajtási ügy iratanyagának adóhatóság részére történő átadása iránt 2020. novemberében intézkedett.

[2] A felperes 2023. április 14. napján beadványt terjesztett elő a végrehajtást foganatosító Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) részére, amelyben a végrehajtási eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a végrehajtáshoz való jog elévült.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a kérelmet iktatószám iktatószámú végzésével elutasította arra hivatkozással, hogy a végrehajtást kérő jogutódlásának bejelentésével és a végrehajtás folytatása iránti kérelem előterjesztésével, majd az ügy elsőfokú adóhatóság részére történő átadásával az elévülés megszakadt.

[4] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes iktatószám1 iktatószámú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta. Végzésének indokolása szerint a végrehajtást kérőnek a szünetelő eljárás folytatására irányuló kérelme, valamint az ügy hatáskörrel rendelkező szervhez való áttétele a végrehajtás folytatását előmozdító végrehajtási cselekménynek tekintendő, így az elévülés megszakadt. Utalt arra is, hogy a végrehajtást kérő nyilatkozatának megtétele idején az ügy átadására még nem került sor, így az ügyben a Miskolci Törvényszék még jogosult volt eljárni, a bíróságnak ugyanis eljárási kötelezettsége állt fenn az átadásra váró ügyek kapcsán. Végül kiemelte, hogy a végrehajtási eljárás a hatáskörváltozásoktól függetlenül egy egységet képez, így nem a beadvány címzettjének személye bír relevanciával, hanem az a tény, hogy a végrehajtást kérő az elévülési időn belül a végrehajtás folytatására irányuló kérelmet terjesztett elő.

A jogerős ítélet

[5] A felperes keresettel támadta az alperes végzését, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[6] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az adóhatóság jogszerűen minősítette a végrehajtást kérő 2020. május 13. napján kelt beadványát az elévülés megszakítására alkalmas végrehajtási cselekménynek. Rögzítette, hogy a végrehajtási eljárás egy egységet képez, így hiába nem rendelkezett a Miskolci Törvényszék végrehajtói hatáskörrel a végrehajtást kérő 2020. május 13-i beadványának előterjesztésének idején, maga az ügyirat még a bíróság birtokában volt, ezért a végrehajtást kérő nem is tudott más címzettet megjelölni. Utalt arra is, hogy a végrehajtást kérő beadványa az ügy iratainak átadásával végül eljutott a végrehajtási eljárás folytatására hatáskörrel rendelkező adóhatósághoz. Kiemelte, hogy a végrehajtáshoz való jog önmagában arra való hivatkozással nem csorbítható, hogy az egy egységet képező végrehajtási eljárásban időközben hatáskörváltozás következik be. Nem helytálló tehát a felperes azon hivatkozása, miszerint a végrehajtást kérő 2020. május 13. napján kelt nyilatkozata nem volt alkalmas joghatás kiváltására, az elévülés megszakítására. Kiemelte, hogy az elsőfokú adóhatóságnak 2020. május 13. napjától számítva öt éve volt a végrehajtás folytatása iránt intézkedni, amire nem vitásan sor került.

[7] Az EBH2004. 1037. és Pfv.I.20.587/2019/8. számú határozatokra utalással kifejtette, hogy a végrehajtást kérőnek a szünetelő végrehajtási eljárás folytatása iránti kérelme olyan végrehajtási cselekménynek minősülhet, amely az elévülést megszakítja. A végrehajtást kérő

2020. május 13. napján kelt beadványában egyértelműen a végrehajtás folytatását kérte, így az alkalmas volt az elévülés megszakítására, figyelemmel arra is, hogy a végrehajtást kérő jogszerűen terjesztette elő azt a Miskolci Törvényszéken, valamint hogy az a hatáskörrel rendelkező adóhatósághoz eljutott. Következésképp ezen a napon öt éves elévülési idő újrakezdődött, így nem volt helye az eljárás Avt. 18. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő megszüntetésének. Végül utalt rá, hogy a Miskolci Törvényszék tájékoztató levele és az ügy adóhatóság részére történő átadása nem alkalmas az elévülés megszakítására, e körülmény azonban a támadott végzés jogszerűségét nem érintette, mivel a végrehajtást kérő kérelme kétséget kizáróan megszakította az elévülést.

A felülvizsgálati kérelem befogadása iránti kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai, valamint b) pontja alapján kérte.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt befogadási ok körében előadta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltért a Kúria Pfv.I.20.639/2015/7. és Pfv.I.20.843/2022/9. számú határozataitól. Kifejtette, hogy a Pfv.I.20.639/2015/7. számú határozat szerint végrehajtási cselekménynek csak a végrehajtási eljárás megindítására vagy a már elrendelt végrehajtási eljárás előbbre vitelére alkalmas cselekmények tekinthetők. Kiemelte, hogy a Pfv.I.20.843/2022/9. számú határozat szerint az eredménytelen végrehajtási cselekmény nem alkalmas a végrehajtási jog elévülésének megszakítására. Álláspontja szerint a végrehajtást kérő 2020. május 13. napján előterjesztett beadványa nem volt alkalmas a végrehajtási eljárás előbbre vitelére, így azt eredménytelen végrehajtási cselekménynek kell tekinteni, amely az elévülést nem szakíthatja meg. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 304/D. § (2)-(3) bekezdései alapján ugyanis törvényszéki végrehajtás mint feladat 2020. január 1. napján átkerült az adóhatóság hatáskörébe, a törvényszéki végrehajtói jogállás pedig 2020. január 31. napjával megszűnt. Így a végrehajtást kérőnek a 2020. májusában a hatáskörrel már nem rendelkező törvényszéki végrehajtónak megküldött nyilatkozata semmilyen joghatással nem bírt, az a szünetelő végrehajtási eljárás előmozdítására nem volt alkalmas. Az elsőfokú bíróság így jogkérdésben eltért a Kúria két közzétett határozatától, amikor a végrehajtást kérő joghatással nem bíró, az ügy előbbre vitelére alkalmatlan cselekményét az elévülést megszakító végrehajtási cselekménynek tekintette.

[10] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság eltért az EBH2004. 1037. és Pfv.I.20.587/2019/8. számú határozatoktól is. Utóbbi kapcsán előadta, hogy abból csak az a következtetés vonható le jelen ügyre, hogy elévülést megszakító hatása kizárólag a joghatás kiváltására, végrehajtás előmozdítására alkalmas cselekménynek lehet, de ebből nem következik, hogy a bármely címzettnek küldött eljárás folytatása iránti kérelem végrehajtási cselekmény lenne. Sérelmezte, hogy a bíróság eltért a Legfelsőbb Bíróság Pfv.I/A.22.368/2001/4. számú határozatától is, ugyanis nincs elévülést megszakító hatása egy olyan cselekménynek, amelyet a végrehajtást kérő nem a végrehajtó felé teljesít.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaiban foglalt befogadási okok kapcsán kifejtette, hogy a Kúria még nem foglalt állást abban a jogkérdésben, hogy miként értékelhetőek a különböző végrehajtási cselekmények a végrehajtáshoz való jog elévülése szempontjából abban az átmeneti időszakban, amikor az ügy már nem tartozik törvényszéki végrehajtói hatáskörbe, de az ügy iratainak hatáskörrel rendelkező szervnek való átadására még nem került sor. Utalt arra is, hogy mindez egyúttal különleges súlyú jogkérdés is, különösen mivel ez az átmeneti állapot hosszabb ideig, 2020. január 1. és 2020. december 31. között állt fenn.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivétellel – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és

annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása érdekében tartotta szükségesnek.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja két elkülönülő befogadási okot tartalmaz. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat]. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából akkor van helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat egységes ugyan, de annak követése a körülmények változása folytán nem támogatható.

[17] A Kúria álláspontja szerint ugyanakkor a jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amely kapcsán felsőbbirósági iránymutatásra lenne szükség. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Kfv.I.35.374/2020/2.; Kfv.III.37.447/2021/2.; Kfv.III.37.573/2022/2.; Kfv.II.37.712/2023/2.; Kfv.V.35.008/2024/2.]. Az ügyben felmerült jogkérdés lényege, hogy a törvényszéki végrehajtói státusz megszűnése folytán létrejött, a Vht. 304/D. § (1)-(3) bekezdése és az Avt. 131/A. § (2)-(3) bekezdései által szabályozott, a végrehajtási hatáskör adóhatósághoz való átkerülése és az ügy iratainak továbbítása közötti átmeneti időszakban mely végrehajtási cselekmények voltak alkalmasak a szünetelő végrehajtási eljárásban a végrehajtáshoz való jog elévülésének megszakítására. A Kúria ugyanakkor rámutat, hogy e jogkérdés kifejezetten egy egyszeri jogalkotói döntés nyomán létrejött, meghatározott időtartalmú, múltbeli átmeneti időszakhoz kötődik. Ennélfogva annak a jogkérdésnek, hogy az ezen konkrét jogszabályváltozás nyomán kialakult, 2020. január 1. és december 31. közötti időszakra eső, egyszeri szabályozási átmenet során mely cselekmények voltak alkalmasak a végrehajtáshoz való jog elévülésének megszakítására, nincs elvi jelentősége. Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nem volt lehetőség.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását másfelől a jogkérdés különleges súlya miatt is kérte.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír. Figyelemmel arra, hogy az ügyben

felmerült jogkérdés a fent kifejtettek szerint egy egyszeri szabályozási átmenet értelmezéséhez kapcsolódik, továbbá a Kúria nem észlelte a jogkérdés tömeges előfordulását sem, annak a jelen ügyön túlmutató jelentősége nincs, így a felülvizsgálati kérelem befogadására ezekből sem volt lehetőség.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását arra hivatkozással is kérte, hogy az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától.

[21] A Kúria elsőként leszögezi, hogy a felperes által hivatkozott EBH2004. 1037. számú döntvény alapjául szolgáló Pfv.I.21.879/2003/3. számú, valamint a Pfv.I/A.22.368/2001/4. számú határozatok a Kp. 115. § (2) bekezdése nyomán alkalmazandó 99. § (1) bekezdése értelmében nem minősülnek a Kúria közzétett határozatának, mivel azokat a Legfelsőbb Bíróság hozta meg, továbbá azok a Bírósági Határozatok Gyűjteményében sem kerültek közzétételre. A felperes e befogadási ok kapcsán hivatkozott a Pfv.I.20.587/2019/8. számú határozatra is, azonban e körben csupán azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott jogi álláspont, jogkövetkeztetés abból nem vezethető le, azt azonban nem állította, hogy az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért volna a Kúria e határozatában foglaltaktól. Erre tekintettel a Kúria az e határozatoktól való eltérést a befogadás körében sem vizsgálhatta.

[22] A Kúria ezt követően vizsgálta, hogy jelen ügy, valamint a felperes által hivatkozott Pfv.I.20.639/2015/7. és Pfv.I.20.843/2022/9. számú határozatok között fennáll-e az ügyazonosság, figyelemmel a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatban foglalt kritériumokra.

[23] A Pfv.I.20.639/2015/7. számú határozat alapjául szolgáló ügyben a Kúria azt vizsgálta, hogy a végrehajtás elrendelését megelőzően foganatosított cselekmények mikor, milyen feltételek mellett alkalmasak a végrehajtási jog elévülésének megszakítására. A Kúria határozatában szereplő elvi megállapítás (ratio decidendi) szerint a végrehajtás iránti kérelem csak akkor alkalmas az elévülés megszakítására, ha annak következtében a végrehajtás elrendelése ténylegesen megtörténik. Ehhez képest jelen ügy tényállása szerint a végrehajtás már elrendelésre került, a felek közötti vita tárgyát pedig az képezte, hogy a már elrendelt, de szünetelő végrehajtási eljárásban mely cselekmények alkalmasak az elévülés megszakítására. Következésképp a két ügy között ügyazonosság az eltérő tényállás, a jogértelmezés szempontjából releváns tények eltérése folytán nem állapítható meg. A Pfv.I.20.843/2022/9. számú határozat alapjául szolgáló ügyben a Kúria abban a jogkérdésben foglalt állást, hogy a végrehajtási cselekmények megszakítják-e a követelés és a végrehajtási jog elévülését, ha a végrehajtási záradék utóbb törlésre kerül, és ennek kapcsán szögezte le, hogy a végrehajtási záradék törlése nyomán a már foganatosított végrehajtási cselekményekhez sem fűződik joghatás, így azok nem alkalmasak az elévülés megszakítására. Jelen ügyben azonban a végrehajtási lap visszavonására vagy a végrehajtási záradék törlésére nem került sor, így ügyazonosság e két ügy vonatkozásában sem áll fenn az eltérő tényállás folytán.

[24] Erre figyelemmel jelen ügy és a felperes által felhívott referenciahatározatok között az ügyazonosság nem áll fenn, így a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján szintén nem volt lehetőség a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[25] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben ugyanakkor nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, következésképp az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének szükségessége sem. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt, a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt hivatalból nem vizsgálhatta.

[26] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *Elvi jelentőségű jogkérdés hiányában nincs helye a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadásának.*

[28] *A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozó felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, amennyiben a hivatkozott kúriai határozatokkal nem áll fenn ügyazonosság.*

Záró rész

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[31] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. május 2.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő